

melse om de situationer, hvor patentindgreb er begået, uden at det er sket forsætligt eller uagtsomt. I disse tilfælde skal der udredes vederlag for udnyttelsen og betales erstatning for skaden i det omfang, det skønnes rimeligt, dog ikke ud over den opnåede vinding. Samme regel findes i norsk ret, mens den tilsvarende finske og svenske regel ikke indeholder noget krav om vinding.

Ifølge patentlovens § 60 finder erstatningsudmålingsreglen i § 58, stk. 2, også anvendelse ved fastsættelse af erstatning for skader som følge af udnyttelse før bekendtgørelse om en ansøgnings fremlæggelse.

Hverken Den europæiske Patentkonventions artikel 67, stk. 2, eller Fællesskabets Patentkonvention artikel 34 indeholder noget vindingskriterium. Den foreslåede ændring, hvorefter vindingskriteriet udgår, vil næppe bevirke, at dansk retspraksis vil undergå en væsentlig forandring. I disse tilfælde, hvor der hverken foreligger forsæt eller uagtsomhed, vil det kun i undtagelsestilfælde være rimeligt med en erstatning ud over den opnåede vinding.

Til nr. 24. (§ 60).

Denne bestemmelse regulerer beskyttelsen af en opfindelse, der er søgt patenteret, i perioden frem til patentudstedelsen, den provisoriske beskyttelse.

Den beskyttelse i form af ret til en erstatning, som ansøgeren ifølge gældende ret har, hvis hans opfindelse udnyttes, efter at ansøgningen er blevet almindelig tilgængelig, men inden den er fremlagt, svarer til den beskyttelse, som de kontraherende stater ifølge Den europæiske Patentkonventions artikel 67, stk. 2, som minimum skal yde en europæisk patentansøgning under tilsvarende omstændigheder.

For så vidt angår patentbeskyttelsens omfang på ansøgningsstadiet, er der forskel mellem gældende dansk ret og konventionens tvingende bestemmelser med hensyn til europæiske patentansøgninger. Beskyttelsen for disse ansøgninger omfatter kun, hvad der fremgår såvel af patentkravene, som de forelå ved offentliggørelsen, som af det endeligt bevilgede patent.

Patentlovens § 60, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at det meddelte patent bestemmer beskyttelsesomfanget også på ansøgningsstadiet. Ved fastlæggelsen af beskyttelsesomfanget på ansøgningsstadiet er det således principielt uden betydning, hvilken formulering patentkravene havde, da ansøgningen blev almindelig tilgængelig.

Konventionens bestemmelser på dette punkt forekommer mere tilfredsstillende. Man undgår her-

ved, at en udvidelse af patentkravene efter den almindelige tilgængeliggørelse, men inden fremlæggelsen, kan ændre beskyttelsesomfanget med virkning fra den almindelige tilgængeliggørelse.

På baggrund heraf foreslås § 60, stk. 1, ændret ved som nyt 2. pkt. at indføje, at patentbeskyttelsen alene omfatter det, som fremgår såvel af patentkravene, som de forelå, da ansøgningen blev almindelig tilgængelig, som af patentkravene ifølge patentet. Derved bringes paragraffen mere i overensstemmelse med konventionens bestemmelser.

Ved anvendelse af reglen i 2. pkt. skal patentkravene fortolkes i overensstemmelse med lovens § 39.

For tiden indtil fremlæggelsen af ansøgningen i henhold til § 21 fastlægges som nævnt patentbeskyttelsens omfang af de senest indleverede patentkrav, som de var gældende, da ansøgningen blev almindeligt tilgængelig sammenholdt med patentkravene ifølge patentet. For tiden efter fremlæggelsen gælder patentet som efter gældende lov.

Det gældende 2. pkt. bliver stk. 2, og det gældende stk. 2 bliver stk. 3.

Bestemmelserne i § 60 finder kun anvendelse på patenter, som meddeles af den danske patentmyndighed. For så vidt angår europæiske patenter, findes der i kapitel XI om europæisk patent særskilte bestemmelser i § 85 om den provisoriske beskyttelse.

Til nr. 25. (§ 64, stk. 1, nr. 4).

Henvisningen til § 51, stk. 3, foreslås slettet, fordi der i §§ 72-74 fastsættes generelle regler om genoprettelse af rettigheder, jfr. forslagens § 1, nr. 19.

I § 74, stk. 2, foreslås regler, der svarer til gældende lovs § 51, stk. 3.

Henvisningen i § 78, stk. 2, § 87, stk. 3, og § 88, til § 74, stk. 2, medfører, at bestemmelsen i § 64, stk. 1, nr. 4, også gælder i disse tilfælde.

Til nr. 26. (§ 67, stk. 1).

Henvisningen til § 51, stk. 2, slettes som følge af de generelle bestemmelser om genoprettelse af rettigheder i §§ 72-74.

Der henvises i stedet til § 72, stk. 1 og 2, og § 73.

Til nr. 27. (§ 69, stk. 3).

§ 69 indeholder en række bemyndigelser for handelsministeren til at fastsætte nærmere forskrifter om patentansøgningernes behandling m. m.

Der foreslås ingen ændringer i § 69, stk. 1 og 2.

I henhold til gældende lovs § 69, stk. 3, kan handelsministeren bestemme, at patentmyndighe-